

ἀποψη

ΓΡΑΦΕΙ Ο Β. ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗΣ

Η γενιά της αφθονίας και της σπατάλης

Ο πλούτος και η ευημερία δεν ήταν ποτέ ισομερώς κατανεμημένοι. Η αδικία και οι ανισότητες ήταν και είναι συστατικό στοιχείο της κοινωνίας. Η γενιά ωστόσο όσων διανύουν σήμερα την 4η και 5η δεκαετία της ζωής τους χαρακτηρίζεται από το ότι έχει καρπωθεί και έχει απολαύσει πολύ περισσότερα αγαθά σε σύγκριση τόσο με τις προηγούμενες όσο και με τις επόμενες γενιές. Και αυτό συνιστά μια διαχρονική ιστορική αδικία.

Η γενιά της αφθονίας στηρίζει την ευημερία της σε μεγάλο βαθμό στη φθηνή ενέργεια. Ακόμη και με το υψηλό σημερινό κόστος πετρελαίου (περίπου 60 δολάρια το βαρέλι), σε σταθερές τιμές και σε μονάδες αγοραστικής δύναμης, η ενέργεια είναι σήμερα φθηνότερη από ό,τι πριν 30 χρόνια. Τα κοιτάσματα όμως πετρελαίου και φυσικού αερίου δεν είναι ανεξάντλητα και επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες του πλανήτη μας για μόλις 4 έως 5 δεκαετίες. Αν μέχρι τότε ο πλανήτης δεν έχει βρει υποκατάστατες μορφές ενέργειας (βιοκαύσιμα, ενέργεια από σύντηξη κτλ.) αντίστοιχου κόστους με σήμερα, οι επόμενες γενιές θα είναι καταδικασμένες σε χαμηλότερα επίπεδα ανάπτυξης.

Η γενιά της αφθονίας καταστρέφει το περιβάλλον, ίσως ανεπανόρθωτα, αν δεν ληφθούν έγκαιρα μέτρα. Το διοξείδιο του άνθρακα που εκπέμπεται από τη βιομηχανία, τα αυτοκίνητα, τα αεροπλάνα δεν μπορεί να απορροφηθεί από τα δάση, που αποψιλώνονται διαρκώς, και συγκεντρώνεται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας, προκαλώντας το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Οι ήπιοι χειμώνες αποτελούν σήμα κινδύνου που εκπέμπει η φύση, το οποίο για την ώρα δεν γίνεται αντιληπτό και ιδίως από τους οικονομικά ισχυρούς (ΗΠΑ, Κίνα). Όλες οι επιστημονικές αναλύσεις συγκλίνουν στο ότι το 2100 η μέση θερμοκρασία του πλανήτη θα είναι 2,5 έως 5 βαθμούς υψηλότερη σε σχέση με σήμερα και η στάθμη της θάλασσας θα έχει ανέλθει κατά 10 έως 90 εκατοστά του μέτρου.

Το εφιαλτικό σενάριο είναι μπροστά μας, αλλά η κοινωνία της αφθονίας σφυρίζει αδιάφορα.

Στην άφρονα αυτή πορεία του καταναλωτισμού και στη χωρίς μέτρο παραγωγή νέων, πολλών και συχνά άχρηστων αγαθών δίνουν απάντηση το ελληνικό πνεύμα και η ορθοδοξία. Θυμίζουν στον άνθρωπο ότι η ευτυχία δεν κατακτείται με τα υλικά αγαθά (και ιδίως τα πολλά και φανταχτερά), αλλά με την προσπάθεια ισορροπίας και ιθάσευσης του εαυτού μας και των παθών μας, με την αγάπη προς το διπλανό μας, με την πνευματική και ψυχική επαφή με τους άλλους.

Η γενιά της αφθονίας δεν δικαιούται να καταλυστούει περαιτέρω τίποτε περισσότερο από τις επόμενες γενιές. Ποιος θα τη σταματήσει όμως;